

เมื่อ...กล้วยห่างกอ...

นำเสนอเมื่อ : 22 พ.ค. 2552

เมื่อ...กล้วยห่างกอ...

กล้วยแน่นมากหนัก เพราะเจ้าของไม่รู้จักรื้อกอ

ทุกปี ถ้าจะให้ดีต้องชุดแยกหน่อ
เพราะถ้ากล้วยห่างกอ มันก็จะยืนต้นให้ผลดี

ลงกล้วยไว้เป็นไม้กินพื้นฐาน ก่อนที่จะมาสร้างบ้านชุดบ่อน้ำ

และอะไรต่อมิอะไรนี่ก็ในใจ ไม่มีอะไรกิน ก็กล้วยนี้แหละดีเลิศประเสริฐศรี
ปลูกกล้วยนี้ไม่ใช่เรื่องกล้วย-กล้วย มีเคล็ดเยอะอยู่ วันนั้นเดือนนี้
ข้างขึ้นข้างแรม ลงวันไม่ดี กล้วยก็ไม่มีกล้วย เผลอๆก็ชวย กล้วยตายพรายไปแห่งไปเหี่ยว
แม่บอกย่าหลายครั้ง แต่ฟังหูซ้ายทะลุหูขวา สามสี่ปีมาแล้ว ยังไม่เคยรื้อกอกล้วย
จึงต้นใบสวยที่เคยรายมุมรั้วแน่นหนาสี่ทิศ ก็สิ้นชีวิตไปที่ละกอๆ
ทั้งที่แทงหน่อกันมาจ่าละหวัน แต่ก็นั่นแหละ กล้วยเบียดกอ ก็มีแต่รวันแข่งกันตาย
เถาวัลย์ก็รุกรายเต็มไปหมด ไหนจะมดดำชอบมาทำรัง
เย็นวาน กล้าหาญลุยดงกล้วยกอสุดท้าย มดกัดจนแขนขาลายพร้อย
ตัดโคนต้นเล็กต้นน้อย เหลือแต่ต้นใหญ่เอาไว้ดูใบเย็นตาเท่านั้น
เรื่องจะมีกล้วยหวีใหญ่ให้รับประทานนั้น ผันหวานไปเถอะ
รอเข้าพรรษา ฝนมาฟ้าผ่า ค่อยนำหน่อใหม่มาลง
เพราะที่เหลือ ดูต้นดูปลีก็รู้ว่าเหลาเหย เต็มทีแล้ว

ที่พร้าวสนกันมา แบบว่ารวมกันเราอยู่ แยกหมู่ตายเดียว
อะไรที่เอากัน คงใช้ไม่ได้กับกล้วย แต่ครั้นลองคิดจริงคิดจัง
คนเราบางครั้งบางคนก็ไม่แยกหน่อกล้วยนะเราว่า
ต้องแยกตัวออกจากพวกจากหมู่ มาอยู่โดดเดี่ยวเดียวตายนั้นแหละ
เขาถึงจะแข็งแรงแรงเติบโต เพราะธรรมชาติของเขา อาจไม่ใช่ สัตว์รวมฝูง

แต่ถ้าปล่อยให้ขึ้นเบียดกัน

นับวันกอใหญ่รกพื้นที่

กล้วยเป็นดงแต่ไม่ออกปลี

และเครือที่มีก็ลูกเล็กกลวงเล็กกลวง

ขอบคุณที่มาข้อมูล